

„hab kohbut käia ja sinno kae wötta, jätta ka wammus.“ Nago põllew kirri seisis se salm temma silma ees. Ta tundis selgeste, et se salm temma kohta räkis, ja et sesinnane Jõsanda janna temmale olli ööldud.

Ei piddand ta enam nüüd nou lihha ja werrega, waid teggi omma kappi lukko lahti ja wöttis seält sest wähhäst, mis temmal olli — 20 rubla hõbbedat — ja läkkitas rahha omma sullasega rikka tallopiiale. Keik se suur murre olli nüüd temma süddame pealt lahkunud. Temma hing kitis ja tännas Jõsandat, kes olli küsajat ta süddames ärrawõitnud ja Summala kallid rahho olli jälle ta süddamesse taggasi pöörnud.

Sullane tulli taggasi wie rubla hõbbedaga, mis mees ei olnud tahtnud wötta, sest et ta liig paljo olli küsijnud. Öppetaja läkkitas neid taggasi nende sannadega: „Üks õige mees ei küsji enam, kui õigus on; ma ei tahha middagi sest rahhast taggasi

„sada.“ Jälle sai temma süddame tunnisus tus läbbi katjutud. Mees läkkitas witung taggasi ja aõsi olli selge. Mis iggapäwaseks elluks abrikasa ja lastele tarwis olli, se olli rikka mehhe kätte läinud. Nagga Summala janna töutusjed kiinitasid tedda ja temma ommaksjed.

Ja Jõsand, kelle jures keik jah ning amen on, ja kes allati omma koggodusse keskel on, olli omma Waimo läbbi omma janna ja tahtmist koggodussele ilmutand. Teisel päwal õhto hilja tullid kolm aujat koggodusse liget öppetaja jure, arwasid fedda, mis ta selle rikka mehhe wasto olli teinud, õigeks ja pannid filmapišarattega mitmede nimmel need 20 rubla hõbb. laua peale nende sannadega: „Monned koggodusse liikmed tahhawad öppetaja ammetit ja temma tenistusit auustada ja tašjowad sega need 20 rubla hõbb. ärra.“ Öppetaja, temma abrikasa ja laste filmad hiilgasid rõmo pärrast. Ta ei wõinud sanno leida —